

בית המדרש המרכזי עבית אומר

בראשית תשנ"ו רבי יגאל כהן שליט"א
רח' עוזיאל 41 בני ברק

גיליון מס' 15

פרשת "תרומה"

מאמר השבוע

מאת ראש המוסדות הרה"ג יגאל כהן שליט"א

ילדים בריאים

לזכות בילדים זו מתנת חנים מהשם, וגידול ילדים הוא ניסיון גדול, פנה אליי יהודי ובפיו שאלה, מה אעשה, וזיכה אותי הבורא יתברך בשלושה בנים בריאים, אך לאחרונה שלושתם אובחנו בבעיות של קשב וריכוז, וכמעט בכל יום שולחים אחד מהם בחזרה הביתה עקב בעיות משמעת. עניתי לו בשאלה, האם אתה יודע שיש בורא לעולם? ענה לי הצדיק - כמובן. שאלתי שוב, אתה יודע שהוא בכבודו ובעצמו החליט שהילדים יהיו עם בעיות מסוימות? השיב לי - בוודאי. הוספתי לשאול, אתה יודע שהוא יכול לשנות את זה בכל רגע לטובה? השיב לי - בוודאי. אמרתי לו עכשיו שאתה יודע שרק הוא יכול לעזור לך, אז אל תתיימש תפנה אליו ותתפלל, תשכנע אותו. חצי ממלאכתך כבר עשית.

זיווג הגון

גם בענייני זיווגים ניסיון האמונה קשה מאוד. מפני שהדבר תלוי בהרבה פרטים. כגון, יופי, השכלה, כסף, משפחה טובה, מידות טובות ועוד. ולכל יהודי ויהודיה יש רשימה משלהם מה הם מחפשים. ואפילו אם מצאו כבר את מבוקשם, הרי שעדיין הדבר תלוי בהסכמת הצד השני. בגיל צעיר זה נראה עדיין קל. אבל עם עברו כבר כמה שנים של חיפושים ואולי כמה אכזבות וסירובים של הצד השני, נכנסים ספקות בלב האדם, אולי לא מגיע לי בכלל להתחתן? אולי אין בכלל בן זוג כרצוני בעולם? ועוד כהנה וכהנה ספקות רבות, וכמובן שהתשובה לכולם - "יש בורא לעולם", שבידו הכול, ואין אישה בעולם שהבורא יתברך לא יכול לספק לה את הבעל שהיא רוצה. כמו כן גם לגבי הגבר שמעוניין באישה מסוימת, אין מעצור מהשם יתברך למלא את מבוקשו. כל שבידו לעשות הוא להאמין בבורא יתברך, כמו שהתחלנו את הפרק על פי חבקוק הנביא "צדיק באמונתו יחיה".

נס גלוי

אבא עשיר ואוהב, מאוד ישמח לדעת שבנו אהובו חושב עליו כל הזמן, ובכל בעיה שבנו נתקל בה מיד חושב עליו כפתרון לצרותיו, בזה מבין האב שהבן סומך עליו, כך גם רוצה השם יתברך שנחשוב עליו כל הזמן כמו שהעיד על עצמו דוד המלך: "שיוויי השם לנגדי תמיד" ועצם האמונה היא מצוות עשה מהתורה כמו שבביא הביאור הלכה בסימן א', ואם רק נשכיל לחשוב על השם יתברך כפתרון האמיתי לכל בעיה, אזי בזכות המחשבה, יושיע אותנו הקב"ה מכל צרותנו.

אביא דוגמא נוספת לזה, לפני כשתיים עשרה שנה נתבשרנו שרעייתי מעוברת בתאומים. במהלך בדיקה שגרתית אמר לנו הרופא שלאחד העוברים יש מום קשה מאוד בלב ואין לו סיכוי לחיות, כך הייתה אבחנתו של אותו רופא, ושלח אותנו לבדיקה מקיפות. הגענו לבדיקות בבית חולים

שהתבצעו ע"י שני פרופסורים בעלי שם עולמי בנושא. הם עברו על הבדיקות וצילומי האולטרסאונד, ושניהם אמרו באופן חד משמעי שלעובר אין סיכוי לחיות "חמש דקות מחוץ לרחם", ולכן המסקנה שצריך להפילו. יצאנו משם אני ורעייתי בהרגשה קשה מאוד ובעיקר בקושי באמונה שהבורא יתברך יכול לפתור את הבעיה הקשה שנקלענו אליה.

חזרתי לבית המדרש ומיד פתחתי את הספר הנפלא "חובת הלבבות" בשער הביטחון והרגשתי איך שדבריו שם הם כמו מים קרים לנפש עייפה, אט אט הבנתי שיש בורא לעולם, שבידו נפש כל חי, וברצונו נותן חיים, ואין שום מעצור בידו מלעזור ברגע אחד ולרפא את העובר, הבנתי שעיקר המאמצים שלי צריכים לפנות אליו יתברך בתפילה, בצדקה ובבדיקה מעמיקה במעשיי, במה אני צריך להשתפר. וכך בכל אותו הזמן התחזקנו באמונה בבורא שיכול לפתור הכול. כמובן שפנינו גם לרבנים וצדיקים שיתפללו בעבורנו ובדקנו אני ורעייתי במה אנחנו צריכים להשתפר וכך עברו החודשים ללא שעשינו את המלצת הרופאים לגשת למרפאה בסיכון ולערוך בדיקות נוספות.

עד שנקבע תאריך לניתוח הקיסרי כשמתאמים עם חדר ניתוח לב שיהיה מוכן כדי להכניס מיד את התינוק לניתוח מידי ודחוף ולנסות להצילו ולהאריך את חייו במעט. בעודי עומד מחוץ לחדר הניתוח וקורא תהילים יצאה אליי אחת האחיות עם תינוקת בידה ואומרת "מזל-טוב" זו בת, שברוך השם נולדה בריאה ושלמה, והמשיכה איתה לחדר תינוקות, התרגשתי מאוד אבל עיקר מחשבותיי היו עם התינוקת השנייה, והנה לאחר כמה דקות יוצאת אחת נוספת והתינוקת השנייה בידה והיא אומרת "מזל טוב" עוד בת, ואני עומד ומשתהה הרי הם אמורים להריץ אותה לחדר ניתוח לב ומדוע הם מוסרים לי אותה, לאחר בירור קצר הבנתי שהילדה נושמת בכוחות עצמה וכרגע אין צורך בניתוח, לקחתי את ביתי שדמעות זולגות על לחיי, כשמחשבה עיקרית עוברת במוחי, תודה לבורא יתברך ששומע את תפילותיי ולא עזב אותי גם ברגעים קשים כאלו, פשוט תודה.

במהלך השנים האחרונות, פעמים רבות נגשו אלי נשים מעוברות שבפיהם בקשה להתפלל על עוברים שהרופאים אומרים שיש סכנה בריאותית, מום קשה, תסמונת דאון ועוד דברים קשים אחרים, והמכנה המשותף לכולם היה הרגשת הביטחון שהרגשתי בעת שהתפללתי עליהן. וסיפרתי להן על ביתי היקרה, ושגם אצלם אין מעצור מהבורא יתברך לרפאות את העוברים, ללא יוצא מן הכלל, ברגע אחד ממש, שהרי אני ראייתי את ישועתו בעיניים, או אז הבנתי שאין חוויה מחזקת יותר מאשר לראות בעצמך את ישועתו של הבורא. ברוך השם בכל המקרים שפנו אלי ויתרו ההורים על ההפלה שנתבקשו לעשות וזכו בילדים בריאים ושמחים. מתוך הספר "יגל ליבי בישועתך". שבת שלום

זמני כניסה ויציאת השבת

הזמנים לפי לוח "אור החיים"

ת"א	י-ם	ח'פ"ה	ב"ש
17:05	17:08	17:05	17:07
17:56	18:00	17:57	17:59
18:33	18:37	18:33	18:36

בירושלים: לנתיבות 40 דקות 16:48

לעלוי נשמת
עליזה ליקה בת לונה
ואלברט בן עובדיה

לרפואת
חיה תהילה בת סגלית

להצלחת
לירן בן רינה

ניתן לתרום להפצת העלון ולהקדיש לעילוי נשמת\ לברכה\ רפואה\ הצלחה בטל: 03-8000770

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב: 12,000 עותקים

שאלות ותשובות

ממורנו הרה"ג יגאל כהן שליט"א

הנהגות מרן

רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל

סיפר נכדו של מרן רבי יעקב ששון. מרן היה נוהג לעלות ולהראות לפני קבר אימו במשך כמה שנים ביום אזכרתה, והיו עולים עמו בניה ונכדיה ושאר הקרובים, כשחלקם עושים את דרכם לבית העלמין ברכביהם, פעם אירע שסיימו כל סדר הקריאה על קברה והסתדרו ביניהם בני המשפחה כל אחד ואחד עם מי ייסע, אחר שכבר יצאו חלקם לדרך, ראו הנותרים אשר רכביהם עמוסים בני אדם כי הרב לא ביקש לו מקום ונותר בחוץ, אמר כל אחד לעצמו, מה אני אוכל לעשות אולי ייקחו השני ברכבו, נסעו כולם ונשאר הרב לבדו בקור, כי היו ימים צוננים, וכך הלך ברגליו לבדו מצטער מן הדרך, כשהגיעו בני המשפחה לביתם, חלה אחד מבעלי הרכבים, נשאווה קרוביו לבית החולים על כפים, שם נודע כי הכביד חוליו והוא מסוכן, מיד הלכו כולם לבית הרב לעשות תשובה ולבקש מחילה מאיתו על שארע, מחל להם הרב בלב שלם ועמד החולה מחוליו. **שבת שלום**

הלכות שבת

שאלה: האם מותר לחמם דגים עם רוטב בשבת?

תשובה: נחלקו רבותינו הראשונים האם יש בישול אחר בישול בלח ופסק מר"ן בשו"ע ס' ש"ח ס"ד שיש בישול אחר בישול בלח, אולם הב"י הביא את שיטת רבנו ירוחם שאם הרוטב מצטמק ורע לו, שאם אין בו משום בישול ודייק החזון אי"ש מלשון מר"ן בבית יוסף שדעתו מסכימה עם שיטת רבנו ירוחם ולכן אם הרוטב שבדגים מצטמק ורע לו מותר לחמם את הדגים יחד עם הרוטב וכן אם יש מעט רוטב ואינו מתכוון אליו לחממו אלא כל כוונתו רק לדגים או לבשר מותר לחממו בשבת.

וכן כתב מרן רבנו עובדיה יוסף בספרו חזון עובדיה חלק ד' הלכות בישול במקורות שדווקא אם הרוטב מצטמק ורע לו מותר לחממו אולם אם הרוטב משתבח יותר עם חימומו ודעתו לאכול את הרוטב אסור לחממו בשבת.

לסיכום אם הרוטב של הדג הוא מועט ומצטמק ורע לו מותר לחממו בשבת ואם הרוטב משתבח בחימומו ומתכוון לאוכלו חם אסור לחממו בשבת.

שאלה: האם מותר לחמם חלה בתוך תנור שדלוק מלפני שבת ועל גבי הפלטה בשבת?

תשובה: גזרו חכמים שאסור לחמם אוכל אפילו אם מבושל כל צורכו על גבי האש בשבת משום שנראה כמבשל ולכן אסור להניח חלות בתנור בשבת לחממם אפילו אם התנור דולק כבר מערב שבת משום שנראה כאופה בשבת.

וכתב הרשב"א שדווקא בדבר שדרך העולם לבשל בו אסור לחמם בשבת אבל במקור חום שאין דרך לבשל עליו בימות החול אין בזה איסור של "מיחזי כמבשל" ועל פי דבריו פסק מרן רבנו עובדיה יוסף זצ"ל בשו"ת יחוה דעת ובספרו חזון עובדיה שמותר לחמם על גבי הפלטה בשבת דבר יבש שכבר נתבשל כל צורכו קודם השבת מפני שאין דרך לבשל על גבי הפלטה בימות החול ויש מחמירים להניח צלחת וכדומה על גבי הפלטה ולחמם על גבה.

מסקנה: מותר לחמם חלה על גבי הפלטה בשבת והוא הדין שמותר להניח סיר של אוכל יבש שנתבשל כל צורכו קודם השבת על גבי הפלטה בשבת, ואין בזה משום מחזי כמבשל.

אקטואליה בפרשה

מאת הרב אליהו עמר שליט"א

מחסד לא מפסידים

לפני מס' שנים התפרסם בארה"ב הסיפור הבא.

בשולי אחד הכבישים במנהטן עמדה לימוזנה. הנהג שעמד לצידה אותה לרכבים החולפים לעצור. אף אחד לא עצר. אלפי כלי רכב נסעו בשעה זו לביתם, ואף אחד לא הראה נכונות להתעכב, אפי' לא לרגע.

לפתע סטתה מן הכביש מכונית, ונעצרה. מתוכה יצא אדם יהודי שומר מצוות, ששאל את הנהג, מה קרה? הנהג השיב לו, שנתקע בכביש בעקבות פנצ'ר שאירע בגלגל, והבעיה היא שאינו מצליח להחליף גלגל. היהודי מיד קיפל שרווליו, והחל להחליף את הגלגל, בגלגל הרזרבה. לאחר עבודה מאומצת, הדבר עלה בידו. והלימוזינה חזרה להיות כשירה לנסיעה. הנהג הודה לו, והיהודי פנה לכיוון רכבו. לפתע הורד החלון השחור, בחלקה האחורי של הלימוזנה. ומשהו קרא ליהודי, לשוב בחזרה. ניגש היהודי לחלון, והאיש שישב שם, הודה לו על עזרתו. ושאל אותו, האם הוא מזהה אותי? לא. השיב היהודי. אני לא מזהה אותך. נפעם האיש. כלומר עזרת לי בלי לדעת מי אני? כן. השיב היהודי בפשטות. דע לך, אמר האיש. שאני איש עסקים מפורסם מאוד. יש בבעלותי חברת משקאות בינלאומית. עסקי נדל"ן חובקי עולם. עזרת לאחד המיליארדרים הגדולים של אמריקה!!! סיים האיש בפאתוס את דבריו, והמתין רגע שהמשמעות תחלחל לתודעתו של בן שיחו.

לאחר שנראה לו שהיהודי קלט מי העומד למולו. חזר לשאול. אמור לי כיצד אוכל לשלם לך על מה שעשית עבורי?

כעת היהודי ממש היה נראה נבוך, לשלם? מה פתאום?! אני עשיתי את חובתי לעזור, ואינני רוצה על כך שום תמורה!!!

כעת הגיע תורו של המיליארדר לתמוה – על איזה חובה לעזור מדבר היהודי הזה? והיהודי הסביר לו, שהתורה מחייבת אותנו למצות חסד, לתת משלך

לאחר, הן בידע או בעזרה או ממון. "עולם חסד יבנה". למרות ההסבר, התעקש המיליארדר לתת משהו. היהודי חיך, והושיט לו כרטיס ביקור. "אם תרצה לתת לי משהו, אז תשלח פרחים לאשתי. היא מאוד אוהבת פרחים". וגם היהודי נסע לדרכו, וכעבור זמן קצר שכח לגמרי מהמקרה. חלפו כשבועיים אשתו מקבלת לביתה משלוח פרחים אדיר מימדים, דבר שלא ראתה כמותו מעולם. הן בצבעי הפרחים, והן בצורת הסידור המרהיב. ובין הפרחים נחה לה מעטפה. שפתחה אותה חישבה להתעלף. בתוכה היה מכתב. "בררתי בבנק ע"פ הכתובת הרשומה ע"ג הכרטיס ביקור אם יש לכם משכנתא. ברצוני לבשר לכם כי המשכנתא שולמה במלואה על סך של 100,000\$ תודה על העזרה".

שאדם נותן הנתינה פותחת לו שפע אדיר בחזרה. בפרשתנו אנו מוצאים ציווי מיוחד של בורא עולם "ויקחו לי תרומה" כל מי שקורא ציווי זה שואל את עצמו, מדוע בורא עולם זקוק שכן אנוש יתן לו? הרי "לי הכסף ולי הזהב נאום ה'".

ההסבר לכך: שהנתינה היא בעבורנו!!! כאשר האדם מפריש מתוכו למישהו אחר נפתחים לו כמה וכמה דברים.

ראשית בנתינה זו עידן את מידותיו. והיה קשוב לצרכי האחר. שנית ע"י הנתינה חלק ממנו נמצא אצל השני, וכפי שכותב הרב דסלר: אהבה היא תולדת הנתינה. ונוצרת ע"י נתינה זו אחדות ואהבה.

ובנוסף לכך נפתח לו שפע ממרום ולכן "ונתנו" נתן לקריאה מימין לשמאל, ולהיפך. כי כוחה של הנתינה לפתוח ערוץ דו סטרי.

שבת שלום

לאשת חיל

המתנה החבויה – כל חסרונותיו הם בדיוק עבורי, לתקן משהו בי ועל זה אני צריכה להודות!

חובה על הזוג להסתכל אחד לשני בעיניים ולחפש מה עושה טוב לצד השני, איך אני גורמת לו להיות מאושר – רק כך ניתן להגיע לעמק השווה. לא לחפש מה הוא צריך לעשות אלא מה אני יכולה לעשות. ברגע שאישה מפנימה שהאיש שלה יגיע רק משם, מהאמת הפשוטה שלהיות אישה טובה לבעלה ולרענן את סדרי העדיפויות. הרגשת תודה שיש בעל בכלל! יש כאלה שעדיין מחפשות. האושר האמיתי לא יגיע מעבודה, לימודים, חברים ואף לא מילדים לאורך זמן – בסוף כולם עוזבים בשמחה כל אחד לביתו עם חצי הנשמה שלו וזוג ההורים נשארים יחד בארבע עיניים, ואז כל השנים שעברו יעמדו למולנו וישאלו – האם השקעתם במקום הנכון? נשים קיבלו בינה יתירה לא לחינם, צריך להשתמש בה בתבונה. לא לחפש מה הבעל לא עושה טוב והיכן הוא טועה או מתבלבל, אלא דווקא להשתמש בחכמה שהשם נתן לך בדרך להגיע לליבו, כיצד להרגיע בשעת כעס, כיצד לא לחמם אוירה שעומדת להתפוצץ, לא לחפש שלילי אלא לחפש ולהגדיל את הנקודות הטובות שבו. לאישה ישנם כוחות מרובים וחכמה אדירה, רק ראשה צריך להיות מכוון למקום הנכון – שהסיפוק שלה יגיע כאשר תסתכל על בעלה ותחפש הכי צד לעשות אותו מאושר וכן האושר שלה יגיע מהרה. לא לחכות לאף אחד, פשוט לקום ולעשות כי יש לך כוחות. מזה מגיעה כל הברכה, כי כאשר האישה שמחה כל הבית שמח. השכינה שורה בבית כזה ומה אנחנו צריכים יותר מהשם בביתנו? זהו מקור כל הכוח. הבריאות, הפרנסה, השמחה, כל השפע והטוב מגיע מבורא העולם. שזוכה להיות משכן לשכינה הקדושה. שבת שלום!

המתנה החבויה – מהיכן האשה תקבל סיפוק אמיתי בחיים? את השמחה והרגע הפנימי, את שלמות הנשמה והאושר האמיתי?

לכל אשת חיל ישנם עיסוקים רבים ולרוב שוכחות את עצמן בדהרת היומיום, שוכחות לעשות רענון בסדרי העדיפויות. נשים רבות מקבלות את אושרן מהמתנות המתוקות, מהילדים הקופצים והמשמחים שמעסיקים את רוב שעות היממה. כמו כן, יכולות לנסות לקבל סיפוק מדומה מעבודה, חברות, רצון לילדים, רצון לבית או לכל שינוי שהחליט בורא העולם בטובו עדיין לא לממש.

השגרה שוחקת ומנסה להעלים מאיתנו את העיקר, העולם נקרא כך מלשון העלם – מעלים מאיתנו את השגחת הבורא ואת התפקידים החשובים באמת. האושר האמיתי של אישה נשואה מגיע מהבית, מבעלה. מזוגיות מפרה ומעצימה. בעל ואישה הינם נשמה אחת מחולקת לשני חצאים. שני חצאי נשמה שחיפשו וחיפשו וברגע החופה התאחדו. התרגשות החתונה חולפת עד מהרה ומגיעה העבודה. עבודה כיפית וטובה, עבודה הכי משתלמת שיש. אם רק נשכיל ונראה את העוצמה של העבודה ולא נתכבין על הקושי שלה. עבודת המידות שבאה לתקן כל אחד שיהא אדם טוב יותר. אם בעלך אדיש מידי וזה מרתיע אותך, המידה שבו באה במיוחד מאבא שאוהב אותך ורוצה לעבוד לך על מידת הכעס. התפקיד שלנו בכל מציאות לחפש את המתנה החבויה שבה. בכל מריבה ונקודת תורפה בין בני הזוג כדאי לברר מה השם רוצה ללמד אותי בזה? איפה אני יכולה להשתפר. ולצאת מהניסיון עם מתנה בידיים ולא עם עוד קרע במערכת החיים. זוהי הקריירה עם התשובות הגבוהות ביותר שיש, מתנות שיקדמו אותך בחיים. ההבנה המוחלטת שהבעל שלי הוא הכי טוב עבורי עם כל

פנינים מהפרשה

”וַיִּקְחוּ לוֹ תְּרוּמָה” (כה, ב)

חכמינו אמרו: ”צדיקים ממונם חביב עליהם יותר מגופם”, וקשה להבין, איך יאה לצדיקים לחבב כל כך את הממון? אמר על כך רבה של לובלין, הגאון מהר”ם מפראג: ”הצדיקים יודעים כמה פעולות טובות אפשר לפעול בממון: להחיות בני תורה, להקים מוסדות תורה, דברים שאי אפשר לעשותם בעזרת הגוף בלבד, ולפיכך מחבבים הם את הממון יותר מגופם. לעומת זה, בעלי התאוה שמבזבזים את כל ממונם רק לשם תענוגות הגוף, הרי לגביהם כל עצם הממון אינו אלא בשביל הגוף, וממילא חביב עליהם גופם יותר ממונם...”

”וְזָבַח וְקָטַף וְנָחֲשֶׁת” (כה, ג)

בעל החתם סופר ז”ל מוצא כאן רמז מפלאי, שאותיותיהן של שלוש מילים אלה מרמזות על כל ימות השנה שישנה בהם קריאת התורה: ז – היום השביעי, שבת, ה – יום חמישי בשבוע, ב – יום שני בשבוע, כ – כפורים, ס – סוכות, פ – פסח, פורים, נ – נרות (חנוכה), ח – חודש (ובכלל זה גם ראש השנה שגם הוא ראש חודש), ש – שבועות, שמיני עצרת, שמחת תורה, ת – תענית. ליכא מידי דלא רמיזא באורייתא...

”וְעֵשֶׂת עָלָיו זֶרֶזָה קָבִיב” (כה, יא)

זכה נעשית לו זר, לא זכה – זרה הימנו (יומא ע”ב), אדם מישראל הלומד תורה, אם הוא ירא שמים, בעל מידות טובות ואהוב על הבריות – נעשית לו התורה נזר וטערה, היא מפארת אותו, והכל אומרים כי התורה היא אשר עידנה אותו במעשים ובמידות. אבל אם איננו ירא שמים, אינו מצטיין במידות ובלתי אהוב על הבריות – על כורחה נעשית התורה זרה לו ומשתכחת הימנו. שכן על ידי ידיעתו בתורה מתחלל כבוד התורה. כיון שאומרים הבריות: ”ראו פלוני שלמד תורה, כמה מקולקלים מעשיו”, וטופלים את האשמה על התורה, הרי כדי להציל את כבודה וחשיבותה, מוכרח הוא להשתכח הימנו ולהיעשות זרה לו. (אבני אזל)

סיפור לשבת

שולי נכחלה ושאלה ”אבא שלי מה קרה לו?” חברתה הביטה בה ואמרה ”אבא שלך נפטר מהתקף לב חצי שנה אחרי שעזבת את הבית, אומרים שלבו נשבר בגלל שנסעת להודו”, שולי נתקפה בבכי ממושך, בכי מטרה משהו נשבר בתוכה, והיא פונה לחברתה ואומרת ”אני רוצה לנסוע לישראל להתפלל לה” וחברתה שואלת ”כך? כאן אי אפשר להתפלל?” ושולי השיבה ”אני שונאת את הודו, אני שונאת את האלים, אני רוצה לנסוע לכותל המערבי להתפלל שם”, שולי עוזבת את הודו ונוסעת לישראל.

שולי מגיעה לישראל לכותל המערבי שריד בית מקדשנו מקום שהשכינה לא זזה משם! היא מתקרבת לאבני הכותל בחששות כבדות אם בכלל מותר לה להתפלל פה, אחר שעזבה את היהדות, ושבסיעתה להודו גרמה לפטירת אביה. בהיסוס ובהתרגשות היא ניגשת לכותל, מלטפת את אבניו הטהורות הספוגות בדמעות, מניחה את ראשה על הכותל ומתחילה לבכות על העבר על ההווה ועל העתיד שלווה בערפל, ומעל הכל היא בוכה על שציערה את אביה היקר לה מכל, האם יוכל לסלוח לה, האם תוכל היא לסלוח לעצמה על מה שעשתה, דמעותיה זלגו ללא הפוגה, עד שאשה אחת ניגשת אליה והציעה לה לכתוב על דף את מה שמעיק לה, ולהניחו בין אבני הכותל, שולי קיבלה את ההצעה.

שולי כותבת ”אבא אני כאן בירושלים עיר הקודש ליד הכותל המערבי, אם נשמתך רואה אותי מלמעלה, אני מבקשת ממך אבא!ה ייקר אנא תסלח לי, לא התכוונתי להכאיב לך, אני מבטיחה לחזור בתשובה, וללכת בדרך של אמא ושלה, התוכל לסלוח לי אי פעם אבא? מבתך האוהבת לעד שולמית!” כשסיימה לכתוב גל חדש של דמעות שטף את פניה, אבל עכשיו היא הרגישה

המשך מאחורי הדף

שולמית היתה הבת הקטנה במשפחה דתית בניו יורק, הוריה העניקו לה הכל בשמחה ובאושר. עבורם היא היתה המושלמת ביותר, הפרח של המשפחה! בגיל שבע עשרה כשאמא שלה נפטרה, נכנסה בשולמית רוח שטות שגרמה לה להתמרד, היא אמרה לאביה שרצונה לצאת לטיול להודו עם כמה חברות, והיא צריכה הרבה כסף, אביה נדהם ושאל אותה ”שולי מה יש לבחורה דתית לחפש בהודו?” שולי השיבה בחוצפה ”אבא אני בכלל לא דתית אני הולכת לחפש את האמת בהודו אצל הבודהיסטים”, אביה נדהם ושקע בצער עמוק, וחשב כמה חבל שאשתו אינה בין החיים אולי היא היתה יודעת מה קרה לשולי.

אביה ניסה להניא אותה מההחלטה אבל ללא הצלחה. ביום הטיסה היא אומרת לאביה שלום ומקווה שהוא יסלח לה. ואביה בקול מתפרץ ושובר משיב ”לסלוח לך, אחרי כל מה שנתתי לך, אחרי החינוך שאמא העניקה לך זאת התודה שלך? תדעי שולמית, כל חיי עד הרגע הזה אהבתי אותך, אבל אם החלטת לזרוק מאחריך את כל היקר והחשוב לי בחיים, אני לא רוצה להכיר בך יותר לעולם לא אסלח, לעולם!” אלו המילים האחרונות ששולי שמעה מאבא שלה, איזה פרידה כואבת, איזה בעיטה באבא!

שולי הגיעה להודו ועשתה ככל העולה על רוחה, רק כאב לה על הצורה שבה היא נפרדה מאביה, ועל זה שהוא מתעלם מהטלפונים והמכתבים שלה. וכך זה נמשך כשלוש שנים.

עד שבוקר אחד שולי יורדת לקנות מצרכים במכולת, להפתעתה היא פוגשת חברת נעורים שלמדה איתה בתיכון בניו יורק, תוך החלפת חוויות אומרת החברה לשולי ”מאד הצטערתי כששמעתי על אבא שלך”.

המשך סיפור

לך, אך אני נשבע בזה שאני סולח לך מכל לבי, רק אני מתפלל לקב"ה שיחזיר אותך בתשובה שלמה, שתתחתני בבוא היום עם יהודי ירא שמים ושתזכו לגדל ילדים טהורים לחיים של תורה ומצוות, מאביך האוהב אותך מאד יעקב בן דינה".

שולי התעלפה מיד לאחר קריאת הפתק שנפל אליה מבין אבני הכותל, והתעוררה לחיים חדשים, וכיום היא בעלת תשובה זכתה להקים בית נאמן בישראל, בית של תורה ומצוות כמו שאבא שלה רצה.

רואים שגם מהבדוהים יש דרך חזרה, אפילו משאול תחתית אבינו מקבל אותנו באהבה, וכמ"ש בפסוק (דברים ל, ד) "אם יהיה נדחק בקצה השמים משם יקבצך ה' אלקיך", מה פירוש אם יהיה נדחק בקצה השמים, אלא אפילו רחוק נדח בקצה השמים, בהודו במזרח הרחוק משם יקבצך ה' אלקיך, לא רק לשולי נפל פתק, גם לנו יש פתק מבורא עולם רק שנחזור בתשובה ואז נקבל את פתק הסליחה.

[להתעדן באהבתך]

הרבה יותר טוב. ומחפשת מקום להניח את הפתק. בכל מקום שניסתה להניח את הפתק, הוא נפל, כאילו שהאבנים אומרות לה שאין כאן מקום לפתק שלך, שולי פחדה אולי זה סימן משמים שאבא שלה לא רוצה לסלוח לה, אבל היא לא נכנעה היא לקחה כסא וליד המחיצה של הגברים הצליחה להכניס את הפתק בצד הגברים, אבל כשהפתק שלה נכנס נפל פתק אחר, היא ניגשה להרימו להחזירו למקומו, היא מסתכלת בפתק ורואה שמשוהו מוכר לה, על הפתק מבחוץ היה כתוב השם "שולמית!" כתב היד היה מוכר לה, היא הופכת את הדף ואז לבה החל להלום בפראות, שכוחה מרוגשת ונדהמת היא מזהה את כתב ידו של אביה ז"ל.

היא פותחת את הפתק הצהוב, הדהוי והמרופט, ובעיניים דומעות מהתרגשות נתגלה מכתבו של אביה וכך הוא כותב, "רבונו של עולם אנא רחם על שולמית בת רבקה, בתי הצעירה שנסעה להודו לפני חודשיים, תשמור עליה שתישאר תמיד יהודיה נאמנה, אם יכולתי הייתי רוצה לומר לשולי שלי "בתי אני אוהב אותך אני סולח לך מכל לבי, בתי הקטנה, כעסתי מאד שעזבת, אמרתי לך שלעולם לא אסלח

רוצה להיות שותף באחזקת 84 תורה של אברכים?

בית המדרש "ביע אומר" בנוי ברק מציג לכם שותפות גם באחזקת תורה וגם בעזרה למספרות נזקקות. **בתרומה חודשית לבית המדרש אתה יכול!**

בתרומה של 180 ש"ח למשך 24 חודשים
הנך שותף וגם תקבל מתנה **פיטום הקטורת**
על קלף עם בית מוהדר
שנכתב ע"י סופר אברך ירא שמים
ספר שכתב רבי חיים פלאיני בספרו "שטסעלע פלישעס"

בתרומה של 100 ש"ח למשך 12 חודשים תקבל **סכין מכסף**
של חברת הצורפים
עם חריטה של שמות המסוגלים לפרנסה

לפרטים חייגו: 03-8000770

בשבת והלל להשם יתברך שמחים אנו להודיע כי יצא לאור הספר "יגל ליבי בישועתך"

מאת הרב יגאל כהן שליט"א

בנושאים אמונה וביטחון, שמחה בעבודת השם, שלווה, סבלנות, וקנאות. אך אפשר להיות מאושר! מתי אמונה? איך אפשר לדעת שיש ברא לעולם? מהו הכוח האנושי? איך אפשר להיות בראי האנושי? למה באים חסידים? הכל לאבד? חומרים ייחודיים מרבי עובדי ישיבה ודרכי לימוד וחינוך ובטחון לעשייתם. אך אפשר לרגע לשלוח נשימה לנפש היקרה להיות בשמחה! תשובות לשאלות אלו יתבארו בספר זה

ניתן להשיג את הספר אצל:

בני ברק - בית מדרש "ביע אומר", עוזיאל 41, 03-8000-770
ירושלים - משפחת דמארי, כולו 27 ש"ח סמנדריה
אשדוד - צורי ווארון 052-4558387
מת תקוה - מירל סמטת רח 17/2 טל 7420935
רחובות - משה מטרסלם 054-8491930

באפשרותך לזכות את הרבים בכסף קטן

הדפסת 1000 דיסקים של

הרב יגאל כהן

סה"כ 800 ש"ח

ואתה שותף לאלפי שיעורי תורה

שאנשים ישמעו ויתחזקו

אפשר גם בתשלומים

להצטרפות חייגו: 03-8000770

המטר שלך לנצח נצחים

אלו אנשים מאושרים כבר 150 חודשים מטר בקרקע עולם נצח נצחים. קרקע עליה יקום בית המדרש הגדול בבני ברק. על שמו ולחבר המהדר של אבינו רוצנו את עולם **מון רבנו עובדיה יוסף זצ"ל**

אילו זכויות יהיו במטר שלך?

- 1.500 איש בשבוע משהחלמים בשיעורי תורה
- 84 אברכים עולם סבלן ובטחון וישיבה
- 24 שנות לשון תורה בבית המדרש
- חלוקת מזון ליתומים ואלמנות
- הצבת תורתו של מון רבנו עובדיה יוסף זצ"ל

הפסד שכל תנאי נעדרת תורה. לא תוכלו זכר. הפסד שכל תנאי נעדרת תורה. לא תוכלו זכר. **אולי אתה תהיה הזוכה המאושר!**

הנצח את יקירך וקנה קניין נצח במרכז הגדול המפני את אור תורתו של מון רבנו עובדיה יוסף זצ"ל

רחוב עוזיאל 41 בני ברק טלפון 03-8000770